

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 15.479 van 1 september 2008
in de zaak RvV X II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verkaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 april 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken van 17 maart 2008 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en van haar advocaat S. LAUWERS en van advocaat S. FIERENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 7 mei 2001 een eerste asielverzoek in. Deze aanvraag werd op 8 juni 2001 afgewezen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de Commissaris-generaal) middels een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

1.2. Verzoeker diende op 9 november 2001 een tweede asielverzoek in. Op 29 november 2001 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring.

1.3. Verzoeker diende op 14 mei 2007 opnieuw een asielverzoek in. Deze aanvraag werd op 29 oktober 2007 afgewezen door de Commissaris-generaal middels een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde beroep tegen voormelde beslissing van de Commissaris-generaal werd bij arrest van 10 april 2008 verworpen.

1.4. Op 17 maart 2008 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt (...) het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 30/10/2007 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

*In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.
(...)”*

Dit is de bestreden beslissing.

2. De rechtspleging.

Artikel 39/82, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

“In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.”

In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker om de bestreden maatregel te schorsen, daar in het opschrift van zijn verzoekschrift evenwel geen verwijzing naar een schorsingsverzoek is aangebracht wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.

3. Ontvankelijkheid van het beroep.

3.1. Verweerder werpt op dat de vordering niet ontvankelijk is daar verzoeker het vereiste belang ontbeert.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Artikel 75, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981), in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten.

Onverminderd de opschortende werking bedoeld bij artikel 39/70, van de wet, worden de beslissingen van de Minister of van diens gemachtigde door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 13 quinquies betekend.

De documenten die aan de vreemdeling afgegeven werden op het ogenblik dat hij een asielaanvraag indiende, en, in voorkomend geval, het attest van immatriculatie, worden afgenomen.”

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten vermag de verweerder niets anders dan in uitvoering van artikel 75, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker, nu hij niet als vluchteling is erkend en de subsidiaire beschermingsstatus hem niet werd toegestaan, zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, bevel te verlenen om het grondgebied te verlaten. Verweerder beschikt in deze over een gebonden bevoegdheid. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen voordeel opleveren. Er dient daarom vastgesteld te worden dat verzoeker geen belang heeft bij de huidige vordering (R.v.St., nr. 145.080, 26 mei 2005; R.v.St., nr. 145.960, 15 juni 2005; R.v.St., nr. 150.611, 24 oktober 2005).

3.2. De kritiek van verzoeker op de beslissing van de Commissaris-generaal is niet dienend. Niet alleen maakt de beslissing van de Commissaris-generaal niet het voorwerp uit van huidige vordering, doch er dient tevens benadrukt te worden dat de Raad bij arrest van 10 april 2008 het beroep gericht tegen de beslissing van de Commissaris-generaal reeds heeft verworpen.

Ook de loutere vermelding van de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 52 van de Vreemdelingenwet, van het van artikel 1, A, 2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de formele alsook de materiële motiveringsplicht, zonder dat wordt toegelicht hoe de bestreden beslissing deze bepalingen zou miskennen, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de ingestelde vordering onontvankelijk is bij gebrek aan belang.

De exceptie van verweerder is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend acht door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP.

G. DE BOECK.